

kunne føre til, at de Regler, som deri indeholdes, kunne blive i enkelte Retninger mere skjærpede, hvilket jeg maa ansee for uundgaeligt nødvendigt; jeg maa tværtimod snarere holde mig overbevist om, at disse Regler ville blive mere slappede, og derpaa troer jeg tildeels ikke selv at kunne gaae ind — dog det er iøvrigt en Sag af mindre Vigtighed —, men jeg troer ogsaa at deraf vil kunne flyde Folger, som kunne være i høieste Grad betænkelige for vort Fødeland. Af dette Hensyn kunde jeg ikke tilråade, at denne Sag fra Regjeringens Side blev bragt under Forhandling i nærværende Sammenkomst. En anden Sag er det jo naturligtvis, at Regjeringen ikke paa nogen Maade kan modsætte sig, at Sagen gaaer til videre Behandling; man vil da faae at see, hvilket Resultat der vil fremkomme, og hvorvidt da enten jeg eller hvem ellers maatte, i Betragtning af Tid og Omstændigheder, troe at kunne tilraade en saadan Trykkefrihedslov.

Ude: Den ærede Justitsminister synes, ved at ville argumentere fra den Maade, hvorpaa Pressen i det gammel-constitutionelle England nu tilbogs udøves, at have overseet, at der netop der ofte finder de voldsomste Angreb fra Pressens Side Sted mod Regjeringen og Forsætningen, og jeg skal her navnlig blot udhæve Chartisternes Virksomhed i denne Retning, imedens det desuagtet kun meget sjældent har vist sig, navnlig kun naar et Oprør samtidigt med denne Skribentvirksomhed truede Staten, at Regjeringen da, og selv da meget nødt, er skreden til at lade Anklagemagten gjøre sig gjældende. Jeg har iøvrigt kun taget Ordet for, i Anledning af den ærede Producent's Bemærkning til mine foregaaende Uttringer, at tilføie, at, naar jeg udhævede det Uheldige, som kunde ligge i, at Anklagemagten saaledes skulde nodes til at fremtræde, jeg da ingenlunde har talt af noget Umheds Hensyn til den Forsatter, som bliver tiltalt og dømt for at have gjort sig skyldig i en Forbrydelse, men af Hensyn, som jeg aldrig troer, at oprigtige Venner af Trykkefriheden kunne eller bør skyde til Side — af Hensyn til den Uansættelighed, som let kan betage Pressen og Skribentvirksomheden i det Hele, naar en streng Forfølgning, en Tiltale af enhver formeentlig

Forbrydelse finder Sted. Jeg vilde paa ingen Maade opstille den Grundsætning, at Forbrydelser skulle gaae upaatalte hen; men det kan dog vist heller ikke nægtes, og maa navnlig kunne gjælde om denne Klasse af „Forbrydelser“, at der ere mange af dem, som det kan være klogt, som det kan være rigtigt at lade være upaatalte, eller ved hvilke man gjør Ret i, om just ikke at dække dem til med Kjærligheds Raabe, saa dog hellere at ignorere dem, forat deres Forfølgning ikke skal fremvæle Tilstande, som siden maaskee kunne blive meget betænkeligere og farligere for Samfundet.

Grundtvig: Jeg beder om Ordet.

Formanden: Ja, den ærede Rigsdagsmand for Præstøe Amts 4de Valgkreds (Grundtvig) begjærer Ordet, men jeg maa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at da den ærede Rigsdagsmand allerede har talt to Gange, vil han kun med Thingets Samtykke kunne oftere erholde Ordet. Jeg veed ikke, om den ærede Rigsdagsmand ønsker, at dette Spørgsmaal skal opkastes.

Grundtvig: Na nei!

Formanden: Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds har Ordet.

Krieger: Da den ærede Justitsminister ikke har udtalt sig mod Sagens Fremme, og da han ikke paa det Standpunkt, hvorpaa Sagen nu staaer, har nævnt de Forandringer, han maatte ansee for nødvendige, noget, han vel ei hellere her kunde gjøre, da jeg tør troe, at de kun ville angaae temmeligt uvæsentlige Enkeltheder, saa er det fra denne Side mindre nødvendigt for mig at tage Ordet; imidlertid vil jeg dog tilføie et Par Ord til det, som allerede er talt for Forslagets Fremme. Jeg kan nemlig ikke ganske dese den Tro, at man skulde være saa fast i den Anskuelse, hvormed man kom til Forhandlingerne her i Salen, at ethvert Haab om gjennem Forhandlingen at udøve nogen Indskydelse paa Meningen skulde være aldeles frugtesløst. — Det var dog lidet ønskeligt, om vi skulde møde her med en saa fornsfattet Mening, det var dog lidet ønskeligt, at Enhver skulde møde her saa stiv og ubevægelig, at hans Stemme forud var afgjort, hvad der end blev sagt af den Ene eller den Anden. Jeg tør vel sige dette, uden at anvende